

[Pürschel.]

gay Moderen udenfor Ægteskabet en Særstilling paa dette Omraade. Det er i Sandhed ikke let at imødekomme de moderne Aander, om jeg saa maa sige. Man retter en meget stærk Kritik mod et Forslag, fordi det giver Moderen udenfor Ægteskabet en særlig begunstiget Stilling, og naar den saa ophæves, siger man, at det er en Udvidelse af det strafbare Omraade. Det er ikke helt let at klare sig overfor en saadan Kritik. Og naar der er Tale om at straffe paa Mistanke, maa jeg sige, at det gælder med Hensyn til disse Forbrydelser i langt højere Grad, ja, overhovedet kun den ældre Ordning; thi det, der sker, naar vi nu tager den Forbrydelse, hvor det er særlig praktisk, uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel, i den nuværende Skikkelse, er dette, at man ved Lovforslaget er gaaet over fra en Præsumptionsregel til at gøre det til en Fareforbrydelse. Paa dette Grundlag staar Ændringsforslaget ogsaa, derfor rammer den Indvending, som det ærede Medlem paa dette Punkt rettede mod Ændringsforslaget, efter min Mening ved Siden af. Og saa vil jeg endelig gentage, hvad jeg sagde ved min første Genomgang af Lovforslaget, at vort Forslag i Virkeligheden stiller den Moder, der dræber sit Barn under eller lige efter Fødselen, i visse Henseender gunstigere end Lovforslaget. For det første er det en Formodning, som vi gaar ud fra, at der er handlet i Nød eller Frygt for Vanære o. s. v.; det skal positivt bevises, at dette ikke har været Tilfældet, for at man skal komme ind under den strengere Strafferegulering, hvorefter man fra de 6 Maaneder gaar indtil 8 Aar. Og efter Lovforslaget vil et saadant Tilfælde i Virkeligheden falde ind under den foregaaende Paragraf, altsaa blive straffet med fra 5 Aar indtil Livstid.

Maa jeg med Hensyn til Strafferammerne endnu gøre den Bemærkning, at vi har sat et Minimum af 6 Maaneder, og nu vil jeg spørge: Er der virkelig nogen, der mener, at en Minimumsstraf paa 6 Maaneder er for høj for den Moder, der dræber sit Barn, denne Forbrydelse taget saaledes, som den almindeligt foreligger? Det mener jeg ikke, man kan sige. Man maa huske paa, at den nuværende Minimumsstraf er 2 Aars Forbedringshus: 6 Maaneder er efter min Mening ikke for høj. Jeg skal ikke benægte, at der kan forekomme Undtagelsestilfælde, hvor dette Minimum vil være for højt, men det vil være sjældne Undtagelsestilfælde, og paa dem kan man ikke bygge en Straffelov, for dem har man Benaadningsinstituttet. (Afbrydelse af *Trier*). Jeg skal der-

til sige, at ogsaa efter den nye Lov vil der være Brug for et Benaadningsinstitut, det maa man ikke tro, man kan komme bort fra.

Dernæst vil jeg gerne vende mig til en Betragtning, der er gjort gældende her, at man ikke bør sætte dette Minimum, thi saa faar vi ikke Nævningedomstolene til at domfælde. Det er efter min Mening en fejlagtig Betragtning. Mener man, at en Straf paa 6 Maaneder i og for sig er den rigtige, set i Forhold til de Straffe, som Straffeloven efter hele sit System bringer til Anvendelse, er det Lovgivningsmagts Pligt at sige: Dette anser vi for at være det rigtige, og det er alle velmenende Menneskers Opgave her i Landet at medvirke til, at Nævningedomstolene saa bøjer sig for dette Skøn. Thi det maa man dog erkende, at hvis vi her bliver enige om, at 6 Maaneder er en passende Minimumsstraf for Barnemord, er det et Overgreb fra Nævningedomstolenes Side, hvis de, efter at denne Straffelov er traadt i Kraft, siger, at det tilsidesætter vi. Hvad man kan anføre til Undskyldning for Nævningedomstolenes Optræden overfor en Straffelov, der almindeligvis erkendes at være forældet, falder ganske bort, naar vi staar overfor en fuldt moderne og nøje overvejede Straffelov. Det er efter min Mening en vigtig Opgave, at den danske Rigsdag paa dette Punkt staar fast. Derfor gør det mig oprigtigt ondt at høre det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen sige, at Nævningedomstolenes Frikendelse Gang paa Gang var i Overensstemmelse med den almindelige Retsfølelse her i Landet. Jeg tror, at denne Udtalelse ikke var helt vel overvejet, thi den almindelige Retsfølelse her i Landet — derom nærer jeg ingen Tvivl — ønsker ikke, at Barnemord skal være strafrit.

Jeg har endnu et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Vagn Bro, som talte til Forsvar for det Ændringsforslag, der er stillet fra Venstres Side om at straffe alle groft uagtsomme Kønshedsforbrydelser. Det ærede Medlem nævnte et Eksempel, nemlig med Hensyn til Alderen. Dette Eksempel var ikke velvalgt, thi en Uagtsomhed paa dette Punkt er jo ogsaa strafbar efter Lovforslaget.

Endelig skal jeg til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen sige, at det forekommer mig, at man fra Afholdsmændenes Side gør uklogt i at sige om os, der er Tilhængere af denne Lov i dens nuværende Affattelse, at vi ligefrem betragter det som en fortjenstfuld Handling at drikke sig fuld. Er det nu ikke meget stærkt sagt? Er det ikke af den Slags Udtalelser, som man risi-